NON STOP

# LA INVERSIÓ DE ZP

MARÇAL SINTES

Aquests últims dies hem anat sabent coses sobre els primers pressupostos del govern *amic* que presideix Zapatero. Per exemple, que la necessitat d'administrar oxigen a la sanitat catalana ha estat desatesa, a desgrat de les bones i ingènues intencions del senyor Castells i del seu recàrrec sobre la benzina. A invertir a Catalunya el PSOE hi preveu destinar menys que el PP d'Aznar. Zapatero ha pensat destinar-hi, de moment i si les negociacions entre partits no ho esmenen, el 15,5 per cent del total, cosa que no arriba ni al que tocaria tenint només en compte la població. Però, és clar, i digui el que digui Maragall, les inversions –altra cosa és, per exemple, la sanitat de què parlàvem a dalt– no poden tenir com a referència la població, sinó el PIB, és a dir, les necessitats de l'economia del país, que en el nostre cas suposa el 18,3 per cent del conjunt estatal. Altrament, el que s'aconsegueix es escanyar-la, com li està passant a la de Catalunya, que pateix les conseqüències d'una insuficiència inversora històrica. Per acabar-ho d'adobar, la subvenció molt generosa i indefinida a determinades autonomies no està funcionant com caldria per augmentar-ne la productivitat. Es pot continuar al·legant que el sistema espanyol serveix per reduir diferències. És cert. Llàstima que sigui a la baixa.

DE FIL DE VINT

# JOAN VINYOLI

ISABEL-CLARA SIMÓ

He rebut dues convocatòries extraordinàriament interessants, totes dues, tan diferents com són, una prova fefaent de l'empenta que té aquest poble, cosa miraculosa si pensem tot el que hem passat, passem i, si els déus no ho impedeixen, passarem. La primera és un simposi sensacional: el primer simposi internacional Joan Vinyoli, que se celebrarà els dies 15, 16 i 17 a Santa Coloma de Farners, on el poeta va estiuejar durant molts anys i que és el rerefons d'alguns dels seus poemes. L'any 1991, Vinyoli va ser nomenat fill adoptiu de Santa Coloma de Farners i la Biblioteca Municipal va rebre el seu nom. El simposi serà complementat per un concert i un recital de luxe: Rafael Subirachs i Gisel·la Bellsolà; i Toti Soler i Carles Rabassa respectivament; també hi haurà un itinerari poètic Joan Vinyoli, un festival poètic (en què poetes d'arreu dels Països Catalans llegiran poemes de Vinyoli) i un acte popular, anomenat *Santa Coloma per a Joan Vinyoli.* Al Simposi participaran, amb doctes ponències, poetes com Enric Casasses, Lluís Solà, Vicent Alonso, Feliu Formosa, etc. Com que sóc una lectora apassionada de Vinyoli em sento feliç d'aquesta iniciativa. Felicito Santa Coloma de Farners per gastar el seu temps i els seus esforços en poesia, i a més d'aquesta categoria. No totes les poblacions saben retre aquesta mena d'homenatges vius als seus grans homes i dones.

L'altra convocatòria em ve de mans de Valencians pel Canvi, que es fa ressò d'una campanya de Madrid que engega la plataforma No nos Resignamos, i que és una iniciativa contra els intents d'obstruir l'aprovació de la llei contra la violència de gènere, "amb el pretext que discrimina els homes (maredeusenyor!)". La plataforma madrilenya té des d'ara mateix el meu suport, això sí, passiu, perquè ha publicat un manifest que han de signar només els homes. Es titula, aquest manifest, *No te pases, hombre, ni lo hagas en mi nombre. Sí a la Ley contra la Violencia de Género* (*No et passis, hom, ni ho facis en el meu nom. Sí a la Llei contra la Violència de Gènere*). Qui vulgui adherir-s'hi s'ha d'adreçar a www.nonosresignamos.net. Espero, companys, que en recolliu moltes, de firmes, i gràcies per ser els nostres aliats i no els nostres contrincants.

¿Oi que són dues iniciatives que demostren civilització, contraposada a la vulgaritat, que sembla ser l'únic registre imperant?

VEU EN OFF

# PP

IGNASI RIERA

Si ahir la bona nova tenia com a protagonistes els policies francesos, que comptaven amb la col·laboració de la Guàrdia Civil espanyola i detenien no solament Mikel Antza sinó, segurament, una part de la infraestructura d'ETA, les imatges del Congrés del PP em produïen l'efecte anunciat pel poeta Sagarra: "Fa que tremoli l'esquena del llop". Excel·lent l'anàlisi d'ahir, a l'AVUI, de David Portabella sobre els possibles efectes de l'acció anti-ETA. Però insisteixo en el neguit que m'ha provocat el congrés d'un partit que pot obtenir gairebé deu milions de vots i que apel·la al clima de 1936 i al fantasma d'una nova guerra civil per justificar la seva derrota electoral. Els partits són una mica com els deltes: es formen amb fangs de procedències diverses. I és bo recordar que al PP hi han desembocat actius de la UCD, que també havia fet seus votants democristians. Recordo la imatge del PP, el primer cop que va guanyar. La necessitat de poder comptar amb els vots a favor dels diputats de CiU moderava el discurs d'un Aznar que, potser inconscientment, triturava els versos d'Espriu i parlava català en la intimitat. Ara, els Aznar-Fraga-Rajoy-Acebes-Zaplana –en queda fora Ruiz-Gallardón, i a fe que és de dreta pura!– ressusciten l'esperit de Roberto Alcázar. La veritat és que tenen ben poc a veure amb la majoria de dretes europees, potser perquè viuen fascinats per la proposta del *"partido único"*, amb el suport de la jerarquia catòlica. Jo, en tot cas, no dormiria tranquil: les possibilitats del PP són encara massa òbvies per creure'l un partit ja enterrat.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 5/10/2004. Pàgina 3